

Man gif derpaa over til Behandlingen af § 14, hvortil der kun var stillet nedenstaaende Ændringsforslag af Udvalget. Da Ingen ønskede at yttre sig, gif man strax over til Afstemning, hvorved nysnævnte

Udvalgets Forslag:

„efter de Ord „andet Arbejde bliver“ indskydes: „forfaavidt disse Ddelsler paa hvile Sognebeboerne“,

vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Derefter blev § 14 efter ovenstaaende Afstemning saalydende:

„I Henseende til de Kirkers og Kirkegaardes Vedligeholdelse og nye Kirkegaardes Anlæg vedkommende Reiser, Kjørsler og andet Arbejde bliver, forfaavidt disse Ddelsler paa hvile Sognebeboerne, at forholde efter de om Sognekjørseler i Almindelighed givne Forskrifter, saavel som efter hvad der ellers gjælder om Arbejde til Sognets Bedste.“

vedtaget med 72 mod 2 Stemmer.

Derefter gif man over til Forhandlingerne over § 15, hvortil den omdeelte Liste over Ændringsforslag indeholdt Følgende:

ad § 15.

1) Gleerup, J. A. Hansens og Schroll's Forslag: Ordene i første Stykke „forfaavidt ikke anderledes maatte være bestemt mellem Parterne“ udgaae.

2) Forslag af Black, Bregendahl, Kampmann, Rotwitt og Uelsing, samt subdiarisk af Gleerup, J. A. Hansen og Schroll:

i Stedet for de anførte Ord sættes:

„naar det ikke maa ansees som contractmæssigen vedtaget, at den forsøgede Byrde, som Hartfornets Udjevning kunde forudsees at ville medføre, skal overtages af Brugeren“.

3) Hall's og Ingstrup's Forslag: de anførte Ord ombyttes med følgende: „saafremt Overtagelsen af sllige nye Byrder ikke maa ansees begrundet i den indgangne Brugcontract“.

Ordføreren: Jeg har ikke for mit Vedkommende kunnet tiltræde noget af de stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til det første maa jeg bemærke, at der neppe her tør bruges Analogien af Udkastets § 6. Vi skulle huske paa, at der gives Bederlag for de kongelige Skatter, men at de communale Byrder overtages

uden noget Bederlag. Jeg skulde i det Hele, naar der spørges om communale Byrder, være tilbvielig til at antage, at det Ofsentilge altid i saa Henseende maatte kunne holde sig til Brugeren; thi det er ham, som er i Besiddelse af Heste, Vogne og andre Redskaber, hvorved Forpligtelserne præsteres; men dette Princip er forøvrigt ikke her videre Gjenstand for Behandling. Hvad det andet Forslag angaaer, saa forekommer det mig noget mislikt, at man vil lade det være afgjørende, om der i Brugs-Contracterne udtrykkeligt er udhævet, at Forpagterne eller Fæsterne skulle bære saadanne Byrder, som Hartfornets Ligeiliggjorelse vilde medføre. Det er vist nok, at vi i flere Aar have forudsæet denne Lov, men jeg troer derfor ingenlunde, at Cieren, om han ogsaa har villet paalægge Forpagteren disse Byrder, dog har anseet det fornødent at udtrykke Saadant med saa stor Bestemthed. Jeg har skrevet flere saadanne Contracter, og jeg vil sige, at, naar jeg har brugt de Udtryk, at Forpagteren skal bære alle de Byrder, som maatte blive Eiendommen paalagte, saa har jeg anseet Cieren for betrygget ogsaa med Hensyn til de Byrder, som denne Lov vilde paalægge. Det tredje Forslag er kun en Redactionsforandring, og jeg lægger ikke megen Vægt paa, om man antager det eller ikke; for mig er Lovudkastet fuldkommen tilstrækkeligt og fuldestgjørende.

Indenrigsministeren: Det turde vel være, at det Forslag, som er stillet af Udvalgets Majoritet, maatte have meest for sig af alle de stillede Forslag. Det er ofte Tilfældet, at, naar en Contract indgaaes, den da er affattet i ubestemte Udtryk, som Vedkommende, der har en særegen Odfordring til at underskrive Contracten for at forstaae sig det, han attraaer, ikke lægger noie Mærke til, og jeg kan derfor ikke skjønne, at det vilde have nogen særdeles Betænkelighed, naar man, saaledes som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, vil fordre, at Cieren skal udrede de Byrder, som komme til at hvile paa Eiendommen ved Loven, med mindre han har havt en særegen Omsorg, for bestemt og utvetydigt at stikke sig for, at Brugeren skal bære dem. I Almindelighed er det vel saa, at der ikke udredes Erstatning for de